

Sławomir Słowiński

Kołobrzeg-Stare Miasto, gm. loco,
woj. koszalińskie, AZP 15-15

Informator Archeologiczny : badania 31, 297-292

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badaniami objęto dwa znacznie oddalone od siebie punkty miasta: A — w północnej pierzei pl. Wolności nr 1-4, gdzie kontynuowano prace z lat 1993 i 1995, założono wykop nr XV o powierzchni 24 m² (ogółem w trakcie 3 sezonów przebadano tu 336 m²); B — w obrębie dawnego podwórza, przy wschodniej ścianie tzw. pałacu saskiego, tj. Królewskiego pałacu pocztowego wzniesionego w latach 1750-1753, zlokalizowanego na rogu pl. Piłsudskiego i ul. Narutowicza, założono wykop o powierzchni 6 m².

A — Celem prac przy pl. Wolności było przede wszystkim określenie wymiarów późnośredniowiecznych i nowożytnych budynków odkrytych w trakcie badań w 1995 r. Niestety okazało się, iż prace związane z wzniesieniem tu w końcu XIX i na początku XX w. murowanych kamienic zniszczyły znaczną część starszych nawarstwień ziemnych, tak że można było jedynie potwierdzić obserwowany już uprzednio fakt nie pokrywania się historycznych granic działek miejskich z obecnymi podziałami własnościowymi. Wydobyty z wykopu ruchomy materiał zabytkowy to głównie ceramika naczyniowa pochodząca z okresu od XIV do XX w.

B — Badania na terenie podwórza pałacowego podjęto w celu wstępnego uchwycenia i rozpoznania ewentualnych śladów osadnictwa w tym rejonie miasta oraz — w związku z planowanymi pracami remontowymi — w celu zbadania fundamentów budynku. Stwierdzono, iż początki osadniczego użytkowania tego rejonu miasta nie sięgają dalej niż XVII w., a odsłonięte w wykopie warstwy ziemne powstały w większości w efekcie związanych z budową pałacu prac niwelacyjnych, w trakcie których przemieszane zostały nawarstwienia będące pozostałością wcześniejszego wykorzystania terenu. Jednocześnie potwierdzony został fakt dokonania w końcu XVIII w. rozbudowy zachodniego skrzydła budynku. Wydobyty materiał zabytkowy pochodzi głównie z okresu przed wzniesieniem pałacu pocztowego, a więc z XVII i pierwszej połowy XVIII w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Kutnie.

Badania będą kontynuowane.

KWAŚNIÓW DOLNY, st. 12, gm. Klucze, woj. katowickie, AZP 95-53/103

- wieża renesansowa

Badania sondażowe, przeprowadzone w dniach 7 oraz 16 maja 1997 roku przez Jacka Pietrzaka (Muzeum Archeologiczne w Krakowie).

W roku 1997 w rejonie Kwaśniowa w gminie Klucze Jacek Pietrzak wraz z Emilem Zaitzem z Muzeum Archeologicznego w Krakowie prowadzili badania powierzchniowe w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski na obszarze 95-53. Podczas poszukiwań, prowadzonych na polach otaczających posesję przy ul. Dworskiej 17, na których wystąpił materiał średniowieczny i nowożytny, zwrócono uwagę na murowany obiekt, stojący w głębi posesji. Bliższe oględziny wykazały, iż jest to pozostałość po renesansowej wieży mieszkalno-obronnej na kopcu, zamienionej później na tzw. Lamus. Istniało podejrzenie, iż wieża ta może w sobie kryć relikty starszego, średniowiecznego założenia. Stanowisko to wraz z relikdami wieży oznaczono jako nr 12 w miejscowości i nr 103 na obszarze.

Wieża, zachowana do wysokości stropu parteru, posiada dwie piwniczki w przyziemiu oraz na parterze, sieni i pomieszczenie przykryte sklepieniem kolebkowym. Stanowi ona jedyny, tak dobrze zachowany obiekt tego typu w województwie katowickim. Do jej budowy użyto kamienia wapiennego oraz miejscami cegły gotyckiej palcówki. Wieża ma plan zbliżony do kwadratu o boku 8 m (8,50 x 8,35 x 8,30 x 8,05). Jej mury mają stosunkowo niewielką jak na obiekt o charakterze obronnym grubość około 80 cm. Usytuowana jest na niewielkim wzniesieniu o średnicy około 14 m, otoczona fosą, której szerokość w miejscach najlepiej zachowanych wynosi 12 m. Od strony południowej kopiec opływa bezimienny ciek wodny, dalej znajduje się duży staw. Od tej strony różnica poziomów wynosi 2,5 m, nadając wieży z natury obronny charakter. Od strony frontowej wieża posiada dwa wejścia: jedno do piwnic, drugie do wnętrza pomieszczeń na parterze. To drugie wejście usytuowane jest na wysokości około 2 m ponad otaczający wieżę teren. Odrzwia wykonane są z czerwonego piaskowca parczewskiego, wydobywanego w rejonie Olkusza. Nad wejściem z sieni do pomieszczenia na parterze wykuta jest w nadprożu data 1552. W głębi sieni znajdowała się dawniej drewniana klatka schodowa lub drabina,

KRAKÓW-Wesoła, st. 13, AZP 102-56/34

- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego
- osada i cmentarz nowożytny

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od kwietnia do czerwca przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Prace badawcze prowadzono w wykopach budowlanych, zlokalizowanych przy murach Collegium Śniadeckich (ul. Kopernika 27).

Stwierdzono obecność warstwy kulturowej, zawierającej ślady osadnictwa z późnego średniowiecza i z czasów nowożytnych, a także relikty renesansowych lub wczesnogotyckich obiektów architektonicznych. Omawiany teren został dość znacznie przekształcony w XVIII i XIX w., a więc w czasie zakładania Ogrodu Botanicznego oraz budowy Obserwatorium Astronomicznego i Collegium Braci Śniadeckich dla Uniwersytetu Jagiellońskiego. W trakcie tegorocznych badań nie stwierdzono śladów ewangelickiego cmentarza z XVI-XVIII w. Prawdopodobnie zajmował on tereny usytuowane po północnej stronie obecnej ul. Kopernika, a więc położone w bezpośrednim sąsiedztwie ul. Ariańskiej. Od badanego obiektu oddzielał go dawny trakt drożny (szlak handlowy), który prowadził z Krakowa w kierunku Mogiły i dalej w stronę Wiślicy i Sandomierza.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRÓLIKÓW, gm. Grodziec, woj. konińskie

- kościół (barokowy o założeniu gotyckim)

Badania archeologiczne w kościele pod wezwaniem Michała Archanioła w Królikowie, przeprowadzone w związku z kładzeniem nowej posadzki, przeprowadziła dr Łucja Pawlicka-Nowak (PSOZ Konin). Prace trwały w dniach od 6 października do 15 listopada.

Kościół w Królikowie jest orientowany, prostokątny, jednonawowy z węższym prostokątnym prezbiterium zakończonym trójbocznie. Wzniesiony został z cegły, tynkowany.

Świątynia najprawdopodobniej powstała w 2 poł. XII w. z fundacji Piotra Dunina. Została gruntownie przebudowana w XV w. Z założenia gotyckiego zachowały się mury prezbiterium oraz część nawy. W XVIII w. kościół popadł w ruinę. W latach 1763-1804 został przebudowany. Rozbudowano nawę z chórem muzycznym, powiększono zakrystię, dano nowe sklepienia.

Do tej pory nie ukazało się opracowanie dotyczące historii Królikowa i kościoła nie licząc pojedynczych wzmianek w różnych wydawnictwach i pracach magisterskich.

Badania archeologiczne podjęto, korzystając z wymiany posadzki.

Prezbiterium przecięto wykopem krzyżowym o szerokości 1,5 m. Wykop wzdłuż osi półn-półd (nazwany II) przeciął prezbiterium wzdłuż szerokości, założono go na wysokości łuku tęczowego. Kolejny wykop wzdłuż osi wschód-zachód (wykop I), długości 3,00 m. rozpoczął się przy ołtarzu, dochodził do wykopu II. Wyniki badań spowodowały, że założono następny: III, który biegł wzdłuż muru północnego prezbiterium. Ponadto założono mały wykop przy wejściu do ambitu (IV).

Dokumentację z badań złożono w PSOZ w Konie.

Krukowo, st. 1, gm. Choceń, woj. włocławskie - patrz: wczesne średniowiecze

Kruszwica, st. 6, gm. loco, woj. bydgoskie - patrz: wczesne średniowiecze

KUTNO, st. 4, gm. loco, woj. płockie, AZP 56-50/-

- miasto średniowieczne i nowożytny (XIV-XX w.)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez Tomasza Matysiaka i Janusza Pietrzaka (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez Muzeum Regionalne w Kutnie. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 30 m².

KRAKÓW-Piasek, st. 2, AZP 102-56/46

- ślady osadnictwa kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich)
- osada nowożytna na obrzeżu przedmieścia Piasek

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w styczniu przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badaniami objęto wykop instalacyjny na dziedzińcu gmachu PZU przy ul. Dunajewskiego 5. W 1929 r. przy budowie fundamentów tego obiektu odkryto srebrny denar rzymski z II w.

Obecne prace odsłoniły tylko nowożytne warstwy nasypowe z XIX i XX w. Nie stwierdzono natomiast ani niezakłóconych nawarstwień średniowiecznych, ani też materiałów zabytkowych związanych ze starszym osadnictwem (w tym także zabytków kultury przeworskiej).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Stradom, st. 1, AZP 102-56/14

- osada z wczesnego średniowiecza (IX-XIII w.)
- przedmieście Krakowa z osadnictwem z późnego średniowiecza i czasów nowożytnych
- nowożytny zespół klasztorny oo. bernardynów

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od lipca do sierpnia przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badania prowadzono w wykopach instalacyjnych na skwerze i jezdni ul. Bernardyńskiej.

Zadokumentowano nawarstwienia nasypowe z czasów nowożytnych oraz relikty barokowej zabudowy przedmieścia zlokalizowanego u podnóża Wzgórza Wawelskiego. W wykopach nie osiągnięto nawarstwień i obiektów z wczesnego oraz późnego średniowiecza.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Kraków, Stare Miasto, st. 1 - patrz: wczesne średniowiecze

Kraków, Stare Miasto, st. 2 - patrz: wczesne średniowiecze

KRAKÓW-Stradom, st. 2, AZP 102-56/15

- ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza (XI-XIV w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badaniami objęto wykopy budowlane w sąsiedztwie zabudowań posesji ul. Koletek 12.

Stwierdzono nowożytne nawarstwienia o charakterze nasypowym, pochodzące z prac niwelacyjnych prowadzonych na tym terenie w początku XX w. Zawierały one duże ilości ceramiki budowlanej (cegła gotycka i barokowa, dachówki, kafle itp.), która mogła pochodzić z remontu i przebudowy zamku królewskiego na Wawelu, prowadzonej w początku XX w. W 1912 r. w tego rodzaju nasypach odkryto figurkę szachową z kości słoniowej, datowaną na XI-XII w. W wykopach nie zarejestrowano nawarstwień kulturowych sprzed XIX-XX w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Kraków-Tynec, st. 2 - patrz: wczesne średniowiecze

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badaniami objęto wykop budowlany pod nową siedzibę Radia Kraków, zlokalizowaną z sąsiedztwie al. J. Słowackiego, pomiędzy ul. Kościelną i Łobzowską.

Zarejestrowano nawarstwienia z czasów nowożytnych (XVIII-XIX w.), a także relikty warstw organicznych, pochodzących prawdopodobnie sprzed ostatniego zlodowacenia. Utwory te nie zawierały żadnych zabytków archeologicznych. W warstwach nadcalcowych nie stwierdzono śladów zasiedlenia tego terenu w późnym średniowieczu.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Nowa Wieś, stanowisko nie ewidencjonowane, AZP 102-56/-

- ślady osadnictwa z okresu nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od maja do lipca przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badaniami objęto wykopy instalacyjne związane z kompleksową przebudową ul. Królewskiej.

Zarejestrowano nawarstwienia z czasów nowożytnych, które zawierały bardzo skąpe ślady osadnictwa z XVII-XIX w., a także warstwy niwelacyjne z XX w. W warstwie nadcalcowej nie stwierdzono śladów zasiedlenia tego terenu w późnym średniowieczu.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Piasek, st. 1, AZP 102-56/45

- osada kultury łużyckiej (epoka brązu - wczesna epoka żelaza)
- ślady osadnictwa kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich)
- osada z wczesnego i późnego średniowiecza (XI-XV w.)
- przedmieście z okresu nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od lutego do czerwca przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badaniami objęto szereg wykopów instalacyjnych, związanych z kompleksową przebudową ul. Karmelickiej.

Zadokumentowano nawarstwienia kulturowe z późnego średniowiecza i czasów nowożytnych, które dały możliwość określenia zasięgu przedmieścia Piasek (Garbary) w kierunku zachodnim. Nie udało się natomiast rozpoznać reliktywów nawierzchni dawnego traktu drożnego, który prowadził do bramy Szewskiej (w fortyfikacjach miejskich Krakowa) w kierunku Bronowic. Przyczyną tego stanu mogły być zarówno zniszczenia spowodowane dawniejszymi pracami budowlanymi i instalacyjnymi, jak też ewentualna niwelacja terenu przedmieścia w XIX i XX w. Była ona zapewne powiązana z likwidacją umocnień obronnych Krakowa, a więc z zasypywaniem fos miejskich i kanałów Rudawy, a także z tworzeniem nowych rozwiązań urbanistycznych na zachodnim przedpolu Starego Miasta. W czasie tegorocznych badań nie stwierdzono zabytków związanych z osadnictwem kultury łużyckiej i kultury przeworskiej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od lipca do września przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badaniami objęto wykopy budowlane na terenie posesji ul. Skawińska 4 i przy cmentarzu Remuh (ul. Szeroka), a także wykopy instalacyjne przy ul. Bożego Ciała i Krakowskiej oraz pl. Wolnica 7 i 8.

Stwierdzono nawarstwienia późnośredniowieczne i nowożytnie (m.in. nawierzchnie utwardzonych kamieniami i brukowanych ulic), relikty gotyckiej i nowożytnej zabudowy drewnianej i murowanej oraz nawarstwienia nasypowe z okresu regulacji Kazimierza w XIX w. Na terenie posesji ul. Skawińska 4, położonej przy południowej pierzei dawnego rynku kazimierskiego, zadokumentowano mury gotyckiej kamienicy oraz nawierzchnię nieistniejącej obecnie ul. Tkaczej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Kazimierz, st. 3, AZP 102-56/12

- ślady osadnictwa z późnego średniowiecza
- relikty nowożytnej zabudowy dawnego przedmieścia (Rybaki?) Kazimierza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od listopada 1996 do lipca 1997 r. przez mgr Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badaniami objęto wykopy towarzyszące pracom remontowym w XIX-wiecznej Synagodze Tempel przy ul. Miodowej 24.

Zadokumentowano nawarstwienia nowożytnie (w tym głównie utwory o charakterze nasypowym) powiązane z przemianami osadniczymi na terenie położonym na przedpolu fortyfikacji obronnych Kazimierza, a także relikty barokowej zabudowy, która istniała na obszarze przedmieścia przed wzniesieniem Synagogi Tempel. W wykopach nie natrafiono na warstwy kulturowe i poziomy użytkowe z późnego średniowiecza.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Łobzów, pomiędzy stan. 1, 3, AZP 102-56/71,73

- ślady osadnictwa z okresu nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od maja do lipca przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badaniami objęto wykopy instalacyjne na ul. Podchorążych, która przebiega na przedpolu domniemanego „fortalitium”, zbudowanego przez króla Kazimierza Wielkiego w XIV w.

Zadokumentowano nadcałcową warstwę humusową, w której stwierdzono drobne ułamki naczyń gliniastych z czasów nowożytnych (XVIII-XIX w.), a także warstwy niwelacyjne z XX w., powiązane z zasypywaniem koryta Rudawy-Młynówki oraz z budową nawierzchni obecnej ulicy. Utwory te nie zawierały zabytków archeologicznych związanych z zasiedleniem tego terenu w późnym średniowieczu i w czasach prehistorycznych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Nowa Wieś, st. 4, AZP 102-56/70

- ślady osadnictwa z późnego średniowiecza
- osada z okresu nowożytnego

KŁOBUCK, st. 15, gm. loco, woj. częstochowskie

- relikty miejskiej zabudowy XX-wiecznej

Przedinwestycyjne badania archeologiczne, przeprowadzone w lipcu przez mgr Iwonę Młodkowską-Przepiórkowską (Usługi Archeologiczno-Konserwatorskie). Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 210 m².

W wyniku badań rozpoznano struktury podpowierzchniowe gruntu w postaci relikwów zabudowy XX-wiecznej, która nie stanowiła wartości historyczno-architektonicznej. Uchwycono linię starej pierzei przyrynkowej a także podziały parcelacyjne i szerokość działek. Z relikwów zabudowy zachowały się fragmenty bardzo płytko posadowionych murów fundamentowych oraz fragmenty podpiwniczeń i mury działowe domów zbudowanych z łamanego kamienia wapiennego, mocno zwiędzonego, wiązane zaprawą piaskowo-wapienną z dużą zawartością piasku i oblepionego gliną. Odsłonięto także fragmenty bruków kamiennych i glinianych oraz warstwę spalenizny po pożarze miasta w latach 20-tych. We wszystkich wykopach już na poziomie 90-100 cm występowała warstwa calcowa w postaci zwartej formacji zbitej gliny. Materiał pozyskany w trakcie badań to głównie ceramika XX-wieczna, kości zwierzęce i fragmenty kafli.

Badania nie będą kontynuowane.

KOŁOBRZEG-Stare Miasto, gm. loco, woj. koszalińskie, AZP 15-15

- miasto średniowieczne i nowożytne

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w dniach od 7 kwietnia do 4 lipca przez mgr. Sławomira Słowińskiego (Zamek Księżąt Pomorskich w Szczecinie). Finansowane przez firmę „Kornas” z Kołobrzegu. Przebadano 600 m².

Badaniami objęto frontowe partie pięciu kamienic usytuowanych wzdłuż ulicy Armii Krajowej (nr 9-13) od budynku muzeum do narożnika z ulicą Dubois (kwartał A 19 wg M. Rębkowskiego). W trakcie prac wydzielono kilka faz chronologicznych osadnictwa. Najstarszą fazę tworzą obiekty wkopane w całość, a datowane na okres od 3 ćw. XIII do połowy XIV wieku. Pierwsze budynki murowane pojawiają się początkowo na działkach 9 i 11, na działce 12 funkcjonuje budynek o konstrukcji szkieletowej, działka nr 10 to wówczas uliczka, a działka nr 13 pozostawała niezabudowana. Miało to miejsce w 2 połowie XIV wieku. W ciągu wieku XV rozbudowano kamienice 9 i 11 (kosztem podwórka), na działce 9 a i 12 pojawiają się następne budynki murowane, a działka nr 9 i 11 (kosztem podwórka), na działce 9 a i 12 pojawiają się następne budynki murowane, a działka nr 13 zostaje zagospodarowana przez budynek o konstrukcji szkieletowej. W początkach XVI wieku pojawia się także na niej zabudowa murowana. W ciągu okresów następnych dochodzi do likwidacji uliczki i wybudowaniu w jej miejscu budynku murowanego, połączenie w jedno założenie kamienic 9 i 9a. Do ciekawych odkryć należy zaliczyć osłonięcie moszczonę drewnem uliczki oraz systemu drewnianych rur wodociągowych łączących beczki stanowiące rezerwuary wody. Podczas badań pozyskano liczny materiał zabytkowy charakterystyczny dla tego rodzaju stanowisk, w tym dwie monety (półgrosz Joachima II wybity w Stendalu – Brandenburgia w 1542 roku oraz Ottona II i Kazimierza II, bita w Szczecinie w latach 1413-1428).

Kończewice, st. 1, gm. Miłoradz, woj. elbląskie - patrz: neolit

Kostrzyn nad Odrą, st. 1, Stare Miasto, gm. loco, woj. gorzowskie - patrz: późne średniowiecze

KRAKÓW-Kazimierz, st. 1, AZP 102-56/10

- zespół osad neolitycznych
- osada kultury łużyckiej (epoka brązu — wczesna epoka żelaza)
- osada z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich
- osada wczesnośredniowieczna
- miasto lokacyjne i nowożytne (XIV – XIX w.)